मासाः पचन्ति सम्ध्यै। अनितिस्तन्दन् इ पर्जन्या व-र्षति। यचैतदेवं क्रियते ॥ ४॥

ज्जी पृथिवीं गच्छतित्याह। पृथिव्यामेवोजं द्धाति। तस्मात् पृथिव्या ज्जी भेजते। गुन्धं विसंश्तयति। प्रजनयत्येव तत्। जुङ्धं प्राच्चमुद्रुढं पृत्यज्वमायच्छति। तस्मात् पुर्चीन्द्र रेती धीयते। पृतीचीः
पुजा जायन्ते। विष्णाः स्तूपासीत्याह। यज्ञी वै विष्णुः॥
॥ ५॥

यत्रस्य धर्ये। पुरस्तात् प्रस्तरं यह्णाति। मुख्यमेवैनं करोति। द्रयं तं यह्णाति। पुजापतिना यत्रमुखेन सक्मितम्। द्रयं तं यह्णाति। यत्रपुरुषा सिम्तितम्। द्रयं तं यह्णाति। यत्रपुरुषा सिम्तितम्। द्रयं तं यह्णाति। यत्रपुरुषा सिम्तितम्। द्रयं तं यह्णाति। यत्रपरिमितस्यावरुध्ये। तस्मिन् प्रविचे अपि स्जिति। यजमानो व प्रस्तरः। पुाणापाना प्रविचे। यजमान एव प्राणापाना द्धाति।
जसीम्मद्रमन्त्रा स्नृणामीत्याद्व। यथा यजुरेवैतत्। स्वासस्य देवेभ्य द्रत्याद्व। देवेभ्य एवैनत्वासस्य करोति॥
॥ ७॥

बहिः स्तृंणाति। पुजा वै बहिः। पृथ्विवी वेदिः। पुजा